

14

Solen silade in genom den halvt fördragna gardinen och stack mig i ögonen så att jag vaknade. Den första minuten hade jag svårt att orientera mig men så kände jag Anitas varma kropp bakom min rygg och hennes arm som vilade tung över min höft. Anita rörde sig en aning och plötsligt kände jag en lätt kyss i nacken. Jag vred mig och sträckte på halsen i ett försök att kyssa Anitas mun, men hon vred sig undan och sköt mig ifrån sig.

– Gammal nattstånden könssaft i munnen då man just vaknat? Nej tack, min lilla goa vän. Det är i stället dags att stiga upp och tvätta av sig nattens synder.

Hon skrattade vänligt men helt osentimentalt, rullade över på andra sidan och steg ur sängen. Medan hon svepte en tunn morgonrock omkring sig, skyndade hon ut i badrummet. Jag gjorde ett tafatt försök att släta till sängkläderna och drog upp täcket mot kuddarna. När Anita kom ut ur badrummet manade hon på mig.

– Lillpluttan min, nu får du skynda dig att tvätta bort spåren efter nattens äventyr. Det är skoldag i dag för både dig och mig. Du ska hem för att byta och hämta skolböckerna. Iväg med dig så ska jag duka fram frukost. Den stora

blå handduken som jag lagt fram är till dig.

Hon försvann in i köket och jag stängde badrumsdörren. Jag blinkade åt min egen spegelbild och jublade inom mig vid tanken på det som skett.

Nyduschad och påklädd kom jag ut till Anita som redan börjat dricka sitt te. Vi hade båda bråttom och tiden rann iväg. När frukosten var uppäten tackade jag och tog på ytterkläderna. Anita följde mig ut i hallen. Fortfarande hade hon bara den tunna morgonrocken på sig. Jag kunde känna konturerna av hennes kropp genom tyget då jag tog henne i famn. Den mjuka kroppen. Värmen. De toppiga bröstet mot min skjorta. Vi kysstes och jag fick lägga band på mig för att inte sticka in händerna genom morgonrockens glipa och smeka henne. I stället tog jag tag om höfterna och tryckte mitt underliv mot henne.

– Hallå där!

Anita nafsade mig retfullt i örat och gned sig försiktigt mot mig.

– Nu får du ge dig iväg innan vi blir tända på varandra igen. Det kommer fler helger. Fler kvällar och nätter när vi kan älska och njuta. Det var riktigt skönt att älska med dig och du kommer säkert att bli en duktig älskarinna med tiden. Jag längtar redan till nästa gång. Jag gav henne en sista kyss innan jag försvann ut genom dörren. En snabb cykeltur hemåt, då jag upprymd och lycklig inom mig gick igenom vad som hänt. Min kropp kunde ännu känna avtrycken av Anitas händer och läppar. Känslorna bubblade så att det nästan hisnade.

Jag hade gott om tid. Första lektionen började inte förrän klockan nio, men hunden måste få en promenad innan jag gav mig iväg. Fortfarande jublande glad ställde jag bort

cykeln och skyndade upp för trappan och in genom ytterdörren. Trixie mötte mig glatt viftande på svansen.

– Är det du, Kicki?

Mammas röst lät tunn. Hon satt vid köksbordet och såg på mig med rödgråtna ögon.

– Är du hemma fortfarande? Jag trodde huset skulle vara tomt.

Jag blev nästan rädd vid åsynen av mamma. Min mamma grät väldigt sällan. Något allvarligt måste ha hänt. Mamma avbröt mina tankar.

– Var har du varit? Och kom inte med några lögner om att du sovit hos Kerstin. Hon ringde i går kväll. Jag sa att du kommer nog snart och att du berättat för mig att du skulle sova där. Hon förstod ingenting. Jag visste inte vad jag skulle tro, men så kom jag på att du förmodligen var hos Fredrik och inte ville tala om det för mig. Därför ringde jag och talade med Fredriks mamma. Ja, bara för att höra efter om det var där du befann dig. Nej, hon hade inte sett till dig. Fattar inte du att jag blir utom mig av oro?

Vad skulle jag säga? Jag fylldes av dåligt samvete. Min mamma ville jag absolut inte göra något ont. Jag avskydde att ljuga, men tyckte att situationen varit sådan att det inte funnits något annat val.

– Det gör mig ont att jag har gjort dig ledsen, men det finns ingenting som du behöver oroa dig för.

Jag försökte trösta henne och gav henne en tafatt kram.

– Ingenting att oroa mig för?

Hon höjde rösten en aning.

– Jag har ju ingen aning om vad du gör. Du brukar ju aldrig ljuga, Kicki. Nu får du lov att tala om vad det här handlar om. Är det något gäng som drar ut dig på sådant som kan vara farligt?

Jag såg med uppriktig förvåning på min mamma.

– Farligt? Hur menar du då?

Hon svarade med gäll röst:

– Man hör och läser så mycket om en del ungdomar. Bilstölder och väskryckningar. Oskyldiga som blir nerslagna och misshandlade. Du umgås väl inte med ungdomar som håller på med dumbheter?

Jag blev helt ställd av hennes kommentarer.

– Hur kan du ens komma på en sådan idé? Visserligen berättar jag inte om allt jag gör, men nog känner du väl mig så pass att du vet att jag aldrig i livet skulle vara med om något i den stilen. Vi är samma gamla mods som träffas vid torget.

Mamma såg på mig med rödgråtna ögon.

– Men någonstans har du väl ändå varit hela natten? Nu får du vara så god och berätta var.

Jag försökte låta lugnande.

– Med risk för att göra dig arg kan jag inte berätta det, men jag har inte varit ute på dumbheter.

Jag satte mig mitt emot henne, sträckte mig över bordet och tog hennes ena hand mellan mina båda.

– Lyssna nu på mig. Jag ska berätta något för dig. Något viktigt som betyder mycket för mig och mitt liv. Kanske är det på tiden att du får veta det. Jag är homosexuell. När jag tänker på kärlek och förälskelse tänker jag på flickor och kvinnor.

Mamma stirrade misstroget på mig som om hon inte trodde sina öron. Hon satte sig en aning rakare på stolen, drog åt sig handen och skakade lätt på huvudet.

– Det där är saker som du inte har en aning om. Du är alldeles för ung, bara sjutton år. Du kan knappast förstå vad det innebär att vara homosexuell. Det är kanske så att du blivit lite förtjust i någon flicka, beundrar henne och så blandar du ihop begreppen. De där tankarna växer du

snart ifrån och rätt vad det är träffar du en kille som du blir kär i.

Min röst var ömsint och låg.

– Jag bara vet att jag är homosexuell. Det har jag vetat länge och det är absolut inget nytt påfund. Vem jag träffat och var jag har varit kan jag inte berätta. Det är för hennes skull, hon som jag har träffat. Jag är lycklig just nu. Mycket lycklig. Det är väl huvudsaken? Nu har jag sagt som det är och du får faktiskt lov att försöka vänja dig. Du har en dotter som är lesbisk.

Mamma hade slutat gråta. Hon såg på mig med värme.

– Du vet väl att jag älskar dig, min lilla flicka? Hur ditt liv än kommer att bli är du alltid min lilla Kicki. Du kan komma till mig med allting, men för Guds skull säg ingenting till pappa om allt det här.

Jag klappade mamma på kinden, tog mina skolböcker och skyndade iväg.

* * *

Efter måndagsmorgonens samtal var stämningen lätt spänd mellan mamma och mig. Ingen av oss nämnde med ett ord vad som hade sagts men det fanns där som något uttalat. Under den närmaste tiden iakttog mamma mig mer än vanligt medan jag gjorde mitt bästa för att undvika den nya uppmärksamheten. Vi gick som i cirklar omkring varandra. Pappa märkte ingenting.

Jag visste inte hur man bäst skulle hantera det hela. Å ena sidan ville jag inte ljuga mer, å andra sidan inte heller avslöja för mycket. Vilken katastrof om mamma skulle komma på att mitt hemlighetsmakeri handlade om Anita. Tänk om det slutade med att Anita kanske fick sparken?

Extralektionerna fortsatte ytterligare en månad. Anita

var fortfarande noga med att det verkligen blev studier i tyska. Hon lät sig inte lockas till några samtal om annat, även om jag försökte ibland. Jag läste på ordentligt. Mest för att göra Anita till viljes, men också för att jag faktiskt började förstå tyskans mysterier. Mina chanser att bli godkänd ökade.

Examensproven närmade sig och alla i klassen ägnade sig mer än vanligt åt skolarbetet. Kerstin och jag sågs varje dag och läste fortfarande läxor tillsammans men någonting mellan oss var inte längre som förut. De få gånger då Kerstin och jag träffades utanför skolan hade vi nästan ingenting att säga varandra. Jag kunde inte berätta något om mitt förhållande med Anita. Allt mitt hemlighetsmakeri sårade Kerstin. Till en början försökte Kerstin förmå mig att anförtro mig men gav till slut upp. Till slut drog jag mig undan mer och mer.

Så gott som varje helg träffades Anita och jag. Jag levde för lördagarna och kunde knappt bärga mig innan helgen kom. Redan vid lunchtid stod jag utanför Anitas dörr. Först drack vi te och talade om allt som vi upplevt under veckan. Någonstans fanns hos oss båda en förväntan. Vi visste att eftermiddagens umgänge oftast slutade i Anitas stora dubbelsäng där vi stannade länge.

Jag lärde mig alltmer om min egen sexualitet men också om vad som väcker en annan kvinnas lust och njutning. Det fanns gånger då vi båda inte visste hur fort vi skulle få av oss kläderna för att genast ge oss hän. Andra gånger smekte vi varandra så långsamt att vi båda till slut var vid bristningsgränsen innan orgasmen fick skölja genom kroppen. Jag njöt ohämmat av den lust som Anita framkallade hos mig. Efteråt låg vi oftast länge i varandras famn. Lätta kyssar och stilla smekningar rundade av kärleksstunderna. Framåt kvällen for jag hem. Jag undvek att sova över hos

Anita för mammas skull. De blickar jag fick när jag varit borta hela lördagen var tillräckligt jobbiga att stå ut med. Jag var tacksam över att mamma lämnade mig ifred utan vare sig tjat eller förmaningar. Söndagarna höll jag mig hemma, något som hon uppskattade mycket.

* * *

Anita och jag började allt oftare göra andra saker tillsammans än bara vara i hennes lägenhet. De helger det var fint väder gick vi gärna en rejäl skogspromenad. Trixie, som inte var bortskämd med sådana roligheter, pilade glatt omkring och undersökte ivrigt allt det nya. När vårsolen började värma tog vi gärna med oss en matsäck som vi avnjöt i en skogsbacke. Anita, som var mycket intresserad av konst och kultur, tog med mig på flera konstutställningar. Några konserter hann vi också med.

En lördagskväll i maj gick vi på bio. Efter filmen tog vi en kopp te i Anitas lägenhet. Klockan började bli mycket och jag kände att jag borde åka hem. Inom mig fanns en lätt besvikelse och saknaden efter Anitas famntag sved lite. Jag längtade efter värmen, ömheten, kyssarna och närheten. Anita följde med ut i hallen, gav mig en sval kyss och sedan stängdes ytterdörren. Smått dyster och tankfull gick jag ner för trapporna. Jag visste inte alls var jag hade Anita. Hade vi ett förhållande eller inte? Anitas känslor var helt annorlunda än mina egna, så mycket förstod jag.

Fredag eftermiddag var jag ensam hemma. Hela veckan hade jag funderat på hur jag skulle göra. Skulle jag gå hem till Anita på lördagen eller inte? Jag ringde upp henne och hon svarade på första signalen. Jag ångrade genast mitt tilltag. När jag hörde hennes röst var jag på vippen att lägga på luren men fick fram ett aningen blygt hej. Anita hejade

glatt tillbaka. Jag började trevande.

– Vill du att jag ska komma som vanligt i morgon?

Anita lät förvånad.

– Det är väl klart att jag vill. Kom vid lunch om du kan. Jag tänkte att vi kanske skulle gå på en konstutställning på eftermiddagen. Lillpluttan, det är klart att jag vill träffa dig.

Anitas röst var varm och vänlig. Min osäkerhet försvann och jag svarade att jag naturligtvis ville gå med på utställningen.